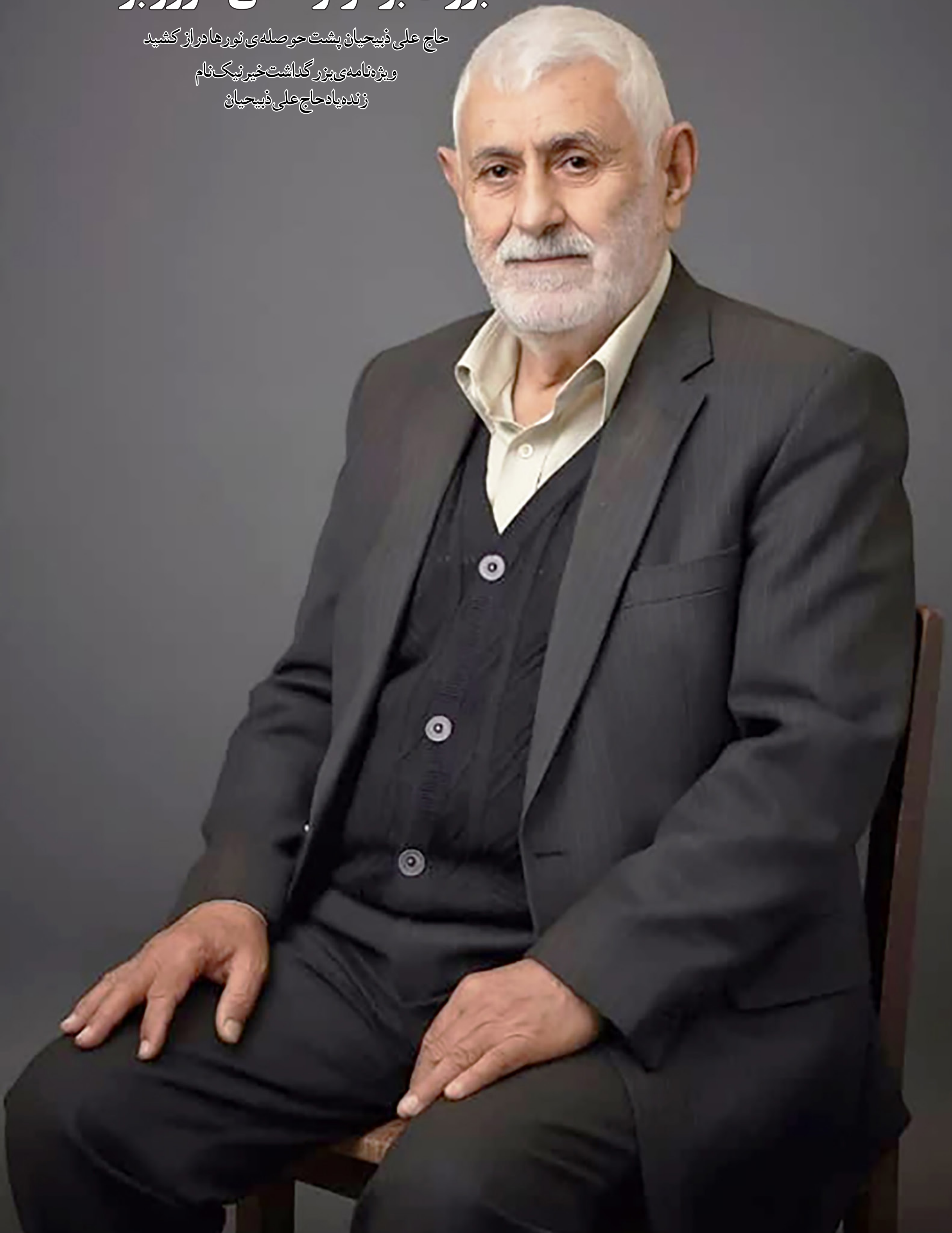

بزرگ بود و از اهالی امروز بود

حاج علی ذبیحیان پشت حوصله‌ی نور هادرا از کشید
ویژه‌نامه‌ی بزرگداشت خیر نیک‌نام
زنده‌یاد حاج علی ذبیحیان

شمعی که فسرد

دکتر علیرضاییگلری برتیس سابق انستیتو پاستور ایران

از شمار دوچشم یک تن کم وز شمار خرد، هزاران بیش
امروز، آسمان دیارمان، ستاره‌ای از جنس فروتنی را بدرود گفت؛ چراغی که در گذر زمان، نه تنها از فروغش کاسته نشد، که هر روز بیشتر از دیروز روشنی‌بخش راه

هزاران

تشنه

مهر

حاج علی ذبیحیان، آن دبیر باز نشسته اما هر گز باز نشسته از عرصه‌ی انسانیّت، از میان ما رخت بریست، اما یاد و خاطره‌ی خدمت بی‌منت و عشق بی‌ریایش به مردم، برای همیشه در تاروپود این سرزمین تنیده خواهد ماند. او که بنیانگذار بیمارستان ولیعصر (عج) زنجان و ده‌ها خبریه‌ی دیگر بود، در طریقت زندگی، «خدمت» را میرد شد و «امت» را به کناری نهاد. این نگارنده که خود در برهه‌ای، مسئولیت ریاست دانشگاه علوم پزشکی زنجان را بر عهده داشتیم، از نزدیک شاهد همت والا و زحمات صادقانه‌ی این مرد بزرگ بودم. او نه فقط در کالبد بیمارستان ولیعصر و دیگر نهادهای درمانی، روحی مسیحایی دمید، که شمع جمع محبان خدمت بود و نورش، هر محفلی را گرمابخش.

اوج مناعت طبع و بی‌نیازی او را می‌شد در نان و پنیری پیچیده در دستمال او دید، که همواره در سفرهای مشترک ما جهت مراجعه به وزارت بهداشت همراه او بود، تا بر هیچ سفره‌ای جز توشه‌ی اندک خود چشم نیاز نداشته بلند.

و چه زیباست یادآوری نقش فراموش ناشدنی او در بنیان‌گذاری نهادهای علمی؛ گواش، نقش آفرینش گر او در تأسیس دانشکده داروسازی زنجان است. روزگاری راه خاطر دارم که هیأتی از وزارت بهداشت برای اعطای مجوز نهایی، در راه بود و زمان، به سرعت می‌گریخت و تنگنای مالی، چالشی سخت پیش رو نهاده بود.

در یکی از شب‌های پربرکت ماه رمضان، پس از افطار، با آقای دکتر سجاد محمدی فرد—که به طور افتخاری، مدیریت راهاندازی پروژه‌ی دانشکده نوپای داروسازی را قبول کرده بودند—به شور نشسته بودم تا چاره‌ای بیابیم. به پیشنهاد ایشان، به خدمت حاج آقا ذبیحیان رسیدیم و او، با همان گشاده‌رویی و بزرگی همیشگی، بی‌درنگ و با قلبی مالا مال از مهر، هدیه‌ای قابل توجه تقدیم کرد؛ هدیه‌ای که در آن برهه‌ی حساس، چنان باران رحمتی، حیات‌بخش بود و کار را به سرانجامی نیک رساند. این بود شیوه‌ی او؛ بی‌آلایش بخشید، بی‌ادعا ساخت و بی‌منت رفت.

حاج آقا ذبیحیان با بزرگواری زیست تا یک بار دیگر برای ما ثابت کند که «ارزش زندگی، به بزرگی کردار است». او باقلتی استوار اخلاق‌ورز رفتار بر گمشدنه درس‌نوعومی و اخلاص را نه در کتاب‌ها، که در لوح عمل نگاشت. یادش گرمی و راهش پررهرو باد. نام‌شان زمزمه‌ی نیمه‌شب مستان باد تا نگونید که از یاد، فراموش‌اند.

تا نگونید که از یاد، فراموش‌اند.

کسی که مثل هیچ کس نبود

منوچهر بحرینی، وکیل دادگستری

آشنایی‌ام با این بزرگوار به حدود شصت سال پیش می‌رسد که هر دو دانشجو بودیم و در یک دبیرستان مملی در تهران تدریس می‌کردیم.

در روزهای دولت مرحوم مهندس بازرگان، آقای هادی مؤتمنی را در منزل مرحوم حاج آقا ابوالفضل موسوی زنجانی دیده‌بودم که به آقای احمد صدرحاج سیدجوادی وزیر کشور معرفی و به عنوان نخستین استاندار زنجان منصوب شدند، ولی هیچ شناختی از زنجان و مردم شهر و دیار نداشتند.

استادمان مرحوم آقای ابو جعفر امام به من امر کردند چون بازنجان و همشهریانم آشنایی دارم باجناب استاندار جدید ارتباط بیشتری داشته باشم. در اولین دیدارمان در استانداری پرسیدند شخص لایق و پاک و خوشنامی که بتواند شغل شهرداری زنجان را بپذیرد می‌شناسی؟

هیچ کس را جز مرحوم علی آقا ذبیحیان در این حدایقت و پاکی نمی‌شناختم که بلافاصله به این سِمت منصوب شدند!

به فاصله‌ی کمی وزیر آموزش و پرورش ابلاغ مدیریت کل آن سازمان را برای ایشان صادر کرد و...

از شمار دوچشم یک تن کم

وز شمار خرد، هزاران بیش!

سرچشمه—علی ذبیحیان نخستین شهردار زنجان و دومین مدیر کل آموزش و پرورش استان پس از انقلاب و رئیس هیئت‌امنائ نخستین خیره‌ی زنجان(موسسه خیره و ولیعصر) دار فانی را وداع گفت.

پروفسور یوسف نبوتی در مراسم وداع با پیکر علی ذبیحیان و تشییع وی با اشاره به آشنایی دیرینه با ایشان اظهار کرد: آشنایی ما از ایام دانش آموزی در دبیرستان توفیق بود.

فیزیک‌دان ایرانی و مؤسس دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان با اشاره به اینکه از سال ۱۳۳۹ به مدت ۴۰ سال از زنجان دور بودم و خبری از ایشان نداشتم، عنوان کرد: پس از بازگشت به زنجان نخستین کسی که به دنبالش رفتم وی بود.

وی با اشاره به سابقه فعالیت خبرخواهانه ایشان عنوان کرد: ایشان در آن ایام خانه کم‌بها برای دانشجویان آمدمی کردند.

مؤسس دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان با اشاره به اقدامات درخشان وی در مسیر علم و دانش و همچنین فعالیت‌های خیره‌به عنوان کرد: امید که راه وی ادامه داشته باشد.

نام و راه این بزرگ مرد، چراغی برای آیندگان خواهد بود

سعید سرداری، رئیس دانشگاه علوم پزشکی استان زنجان، در مراسم وداع با پیکر مرحوم علی ذبیحیان، از چهره‌های ماندگار و تأثیرگذار حوزه سلامت و آموزش استان با گرامیداشت یاد و خاطره مرحوم ذبیحیان، اظهار کرد: امروز در میان دوستان و همکارانی گرد آمده‌ام که حدود ۴۰ سال پیش با تلاش شبانه‌روزی خود، پایه‌های مرکز آموزشی درمانی را در زنجان بنیان نهادند.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی استان زنجان عنوان کرد: در این مکان مقدس، که حاصل اندیشه و همت والای مردانی چون حاج علی ذبیحیان است، امروز برای وداع با پیکر پاک این بزرگ‌مرد گرد هم آمده‌ایم. سرداری با اشاره به خدمات صادقانه مرحوم ذبیحیان در دوران فعالیت خود در آموزش و پرورش، تصریح کرد: ایشان از جمله افرادی بودند که عمر گران‌بهای خود را صرف تربیت نسل‌هایی کردند که امروز هر یک در جایگاه‌های مهمی از جمله مدیریت شهری و سلامت جامعه ایفای نقش می‌کنند ما، نسل تربیت‌یافته‌ی آن مرحوم، امروز در غم فقدان استادی هستیم که هم راهنما بود، هم پشتوانه.

وی افزود: مرحوم ذبیحیان، پس از پایان خدمت در آموزش و پرورش، با نگاهی دوراندیشانه به سراغ بنیان‌گذاری مراکزی رفت که امروز به‌عنوان مراکز مهم آموزشی و درمانی در استان شناخته می‌شوند. سرداری اضافه کرد: مراکزی که در آن‌ها پزشکان، متخصصان و کارشناسانی تربیت شدند که اکنون در صف مقدم خدمت به سلامت مردم حضور دارند.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی زنجان ادامه داد: در روزهایی سخت که با مشکلات متعددی در حوزه سلامت روبه‌رو بودیم، بارها از مشورت‌ها و راهنمایی‌های دلسوزانه مرحوم ذبیحیان بهره‌مندشدیم.

وی با بیان اینکه ایشان همیشه برای ما مامن آرامش،

نامی که بر تارک این دیار می‌درخشد

پیام تسلیت رئیس دانشگاه علوم پزشکی استان به مناسبت در گذشت حاج علی ذبیحیان

بِسْمِ اللَّهِ حَمْدُ الرَّحِيمِ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
درگذشت مردی از تبار اخلاص و خدمت، مرحوم حاج علی ذبیحیان (رحمه‌الله‌علیه)، دل هر دوستدار علم، ایمان و انسانیّت را التذو هگین ساخت. او که عمر پربرکت خویش را در راه تعلیم و تربیت و سپس در مسیر خیر و درمان صرف کرد، از آن دست انسان‌هایی بود که بودندشان، وزنی از نورو معنا به جهان می‌افزاید. نام او نه تنها بر تارک آموزش و پرورش این دیار می‌درخشد، بلکه در بنای رفیع بیمارستان ولیعصر (عج) و نهادهای خیره‌ی درمانی، به یادگار مانده‌است؛ یادگاری از ایمان به کار نیک و یقین به اینکه «ماندگار،

وداع باشکوه با مردی بشکوه

قدرشناسی زنجانی‌ها از خیر نیک‌اندیش حاج علی ذبیحیان

متکین بودند، اما هیچ علاقه‌ای به مال دنیا نداشتند، نه تنها به زبان، بلکه در عمل هم ثابت کردند که وابستگی‌ای به دنیا ندارند.

این خبر زنجانی اضافه کرد: به‌خاطر دارم بارها می‌گفتند که در این دنیا فقط شماره تلفن، ام به اسم خودم است که آن را بتوانم منتقل کنم؛ یعنی همه چیزشان را وقف کرده بودند.

وفا با اشاره به خدمات علمی و آموزشی آن مرحوم تصریح کرد: ایشان شاگردان زیادی را تربیت کردند که بعدها از بزرگان این شهر شدند، همچنین در عرصه آموزش عالی نقش پررنگی از جمله ریاست دانشگاه پیام‌نور و تأسیس مجتمع آموزشی ولی‌عصر

که در آن دوران و در شرایطی که زنجان فاقد مراکز آموزش عالی بود بر داشتند که اقدامی بزرگ و ماندگار به‌شمار می‌رفت.

وی خاطر نشان کرد: برای انجام چنین کارهایی، فکر بزرگ و همتی بلند نیاز است و ایشان توانستند با گرد هم آوردن افرادی هم‌فکر، مجموعه‌ای را پایه‌گذاری کنند که امروز ثمرات آن را می‌بینیم.

رئیس هیئت مدیره مجمع خیرین سلامت استان زنجان افزود: بی‌شک یاد و نام ایشان در حافظه این شهر باقی خواهد ماند.

مرحوم ذبیحیان ستاره درخشان عرصه خیره زنجان بود

اصغر وثوق، مدیرعامل انجمن خیره‌مه‌رانه در حاشیه مراسم گرامیداشت مرحوم حاج علی ذبیحیان با تجلیل از شخصیت و خدمات آن مرحوم، اظهار کرد: مرحوم حاج علی ذبیحیان بی‌تردید ستاره‌ای درخشان در آسمان خیره زنجان بودند. بسیاری از آنچه امروز در مسیر فعالیت‌های عام‌المنفعه آموخته‌ایم، بر گرفته‌از نگاه، منش و عمل ایشان بوده است.

وی با تأکید بر ماندگاری مسیر و تفکر آن مرحوم به تصریح کرد: اطمینان دارم که با رفتن ایشان، راهشان متوقف نخواهد شد. بالعکس، روح بلند ایشان در ادامه مسیر خیره‌های زنجان حاضر و چراغ راه ما خواهد بود.

وثوق افزود: حضور پررنگ فعالان اجتماعی، خیرین و اقشار مختلف مردم در این مراسم، نشان از تأثیرگذاری عمیق ایشان در جامعه و محبت قلبی مردم به شخصیت والا و خدمات کم‌نظیر اوست.

وی در پایان ضمن طلب رحمت برای آن مرحوم، گفت: از درگاه خداوند متعال برای آن مرحوم علو درجات و برای بازماندگان صبر و شکیبایی مسئلت دارم. یاد، نام و راه ایشان در دل‌های مردم این شهر جاودانه خواهد ماند.

زنجان یکی از عزیزترین فرزندان خود را از دست داد
لیلا ندرلو، مدیر کل امور اجتماعی و فرهنگی استانداری زنجان، در حاشیه مراسم گرامیداشت مرحوم علی ذبیحیان با اشاره به خدمات ارزشمنند این چهره ماندگار اظهار کرد: مرحوم ذبیحیان از خیرین بزرگوار و چهره‌های اثرگذار زنجان بودند که خدمات ایشان تنها در سطح استان بلکه در سطح ملی نیز شناخته‌شده و ماندگار است.

وی با اشاره به جایگاه مردمی مرحوم ذبیحیان اضافه کرد: حجم گسترده حضور مردم در مراسم بزرگداشت ایشان، خود گواهی بر محبوبیت و جایگاه اجتماعی والای ایشان است.

وی افزود: خدمات ارزشمنندی که در طول سال‌ها به مردم ارائه دادند، چه در قالب مسئولیت‌های حقوقی مانند دوره شهرداری‌شان و چه به‌عنوان یک خیر مؤثر، ایشان را به یکی از چهره‌های ماندگار زنجان تبدیل کرد.

ندرلو ادامه داد: مرحوم ذبیحیان نخستین شهردار زنجان بودند و هم‌زمان یکی از مؤسسان و حامیان اصلی مجتمع بیمارستانی ولی‌عصر(عج) نیز محسوب می‌شوند، این خدمات در حوزه‌های شهری، بهداشتی و اجتماعی، نشان‌دهنده عمق نگاه انسانی و دغدغه‌مندی ایشان نسبت به توسعه و رفاه مردم بود.

وی در پایان ضمن عرض تسلیت به مردم استان و خانواده آن مرحوم خاطر نشان کرد: امینولرم ما نیز بتوانیم راه این انسان‌های بزرگ و خیرین محترم را ادامه دهیم و زنجان همچنان به‌عنوان بهشت خیرین شناخته‌شود.

مدیر کل امور اجتماعی و فرهنگی استانداری زنجان بیان کرد: زنجان یکی از عزیزترین فرزندان خود را از دست داد.

هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق

پیام تسلیت مدیرعامل مهرانه به مناسبت در گذشت خیر نیک‌نام، ذبیحیان

هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق
اولین مال افتخار مهرانه بر سینهٔ خیر نستوه حاج علی ذبیحیان درخشید. مردی از جنس باران، اسطوره ایمان و عمل، مدیرعامل خیره درمائی حضرت ولیعصر (عج) بردی از تبار عشق و اخلاص، انسان مومن و متعهد، شما همچون سپاسگزاری از حاج احمد مهلوی گرامی به درازی قرن‌ها ادامه خواهد یافت. حاج علی عزیز اطمینان داریم؛ که با اثرات ماندگار شما نام‌تان با جسم‌تان به خاک سپرده نخواهد شد. حاج علی عزیز اطمینان داریم؛ که نام بلندتان همواره بر تارک تاریخ زنجان خواهد درخشید. از خداوند متعال تمنا داریم؛ که روح آسمانی نیکوکار بزرگوار مرحوم حاج علی ذبیحیان را در جوار رحمت واسعه خود در آرامش قرار داده و ما را قردان بزرگ مردان و شیر زنان شهرمان؛ زنجان قرار دهد.

موج‌نبداری

غم این خفته‌ی چند

سوگ نوشته‌ای برای خیر جاوید نام زنده‌یاد حاج علی ذبیحیان

دکتر جلیل‌خاوند کار نماینده ایران در نقشه‌راهبری دانش جهانی

چه زود دیر شد. بی‌خوابی غربت به سرم زده، زمستان سختی است در همه فصل‌ها، هر چه تصمیم می‌گیری مراقب باشی و به‌همه‌بزرگان سر بزنی، نمی‌شود که نمی‌شود. تا که خبری ناگوار آید.

خبر ساده و سنگین بود، پیام‌اندوهی که از راه دور رسید. آقای ذبیحیان هم رفت! ابی گمان مرگ حق است و تقدیر را تدبیر نیست اما مگر می‌شود باور کرد؟

مرگ چنین مرد، ساده نیست مردی، سرشار از تجربه، داستان بلندی از وقار، توانایی، سادگی و ملارا که خیلی آرزوها برای روزگاری سرشار از مهربانی، دانایی و نیکویی داشت و خیلی مسئولیت‌ها به گردن او بود و همواره بر دانایی، آموزش جامعه و حقوقی فروستان تأکید داشت.

مرد عیار و نظر‌بازی که هم عیار کار را خوب می‌دانست و هم نظر پاکی داشت و هیچ گاه بی‌نظر نبود.

ضایعه‌ی درگذشت معلم پرچست و استاد گرانقدر نیکوکاری به جامعه خیرین کشور، نیکوکاران استان و خانواده و دوستان در زنجان تسلیت باد.

امروز ما به بهانه هجرتش برای عرض تسلیت به خانواده ایشان حاضریم اما شاگردان بزرگ ایشان هم در شمار بیشترند، هم در عمل فعال‌تر و هم در معرفت جلدیه، موثرتر هستند. بی‌گمان فرهنگ این مرز و بوم چون شجره طیبه ای شاخ و برگ خواهد گسترده و پربار و دیرپا خواهد ماند و انبوه شاگردان و پیروان این فرهنگ در فردای پس از خداحافظی نیز به امر اجتماعی و فرهنگی بها خواهند داد شاید که در این زمانه ناسازگار باری از دوش مردم بردارند و یاریگری را به‌عنوان یک ارزش بزرگ و آموزش را به‌مثابه یک الزام همیشگی برای آیندگان روپنج کنند.

سکائس اول: با قادی بلند و گردنی دراز که با یک بلوز اسکی یقه پنج‌سانتی پوشیده شده بود آمد از کنار بچه‌ها رد شد نه طلب احترام نه اجازه تعرض شیطنه آلود نسبت به شخصیتش، چشمانی باز اما دزدیده شده از نگاه بچه‌ها، چیزی مثل بازیگران تئاتر که هم می‌بینند، زل نمی‌زنند و تماشاگر هم نه اعتراضی می‌کنند و نه جرأت تعرضی داردا! سکائس دوم: سخت‌ترین سال شیمی و خوشحالی از این‌که ذبیحیان قرار است بیاید آمد اما خیلی مهربان‌تر از معلم با توضیحاتی که نه کم بود نه زیاد و کشیدگی انتهای جمله که اجازه می‌داد مطلب در مغزت جا بگیرد. شیمی آسان شده بود!

سکائس سوم: دیار در خیابان، خیلی زود فهمید آتش جنبش دانشجویی را و آرام و با احترام و یک تایید احتیاط‌آمیز خداحافظی کرد.

سکائس چهارم: باز هم دیار در خیابان و نزدیک به‌هم، گله داشت از این‌که بچه‌ها باهم اختلاف دارند گفتم آقا چرا تذکر نمی‌دهید؟ گفت حرف‌شمار را بهتر گوش می‌دهند چشمی گفتم و توصیه‌ای به دوستان که تا نزدیک پیروزی کارگر افتاد.

سکائس پنجم: شب ۲۱ بهمن، خانه یکی از دوستان که تازه از پیش امام برگشته، پیش از آن هم در اردوگاه های عربی تحت آموزش نظامی بوده، ۴۰-۵۰ تنی انسان فاکار از لیبرال تا انقلابی که می‌خواهند شهر خالی شده از نظام و انتظام را آرامش دهند. یکی از حاضرین انقلابی ترنبار خطاب سومی به آقاان شاءالله شما شهر دار هستید و جواب ایشان که در دولت بازرگان رفتگر باشم کافی است!

سکائس ششم: اوایل پیروزی انقلاب بود حکمی از هرمز معیزی دریافت کردم برای تأسیس و اداره شهرداری شهر صنعتی البرز و ولوند، با اعتقادی که به آقای ذبیحیان داشتم رفتم شهرداری تا از ایشان راهنمایی بگیرم همان ابتدا فرموده:
اللا نجات و ثر سین

حین صحبت دو تن از دوستانمان آقایان عمادی و هوشنگ نبوتی آمدند و بحث تخریب بازار، بالکن سازی، دوطبقه سازی، کندن و نازک کردن دیوارها ستون‌ها، حذف ستون و جایگزینی آن با لوله و قوطی... بسیاری مشکلات میراثی را مطرح کردند که آقای ذبیحیان با سعه صدر گفت من اختیار را می‌دهم به شما دو نفر و ایشان رفتند. من که سابقه تخریب بازار در زمان قدرت اطلاعات و جهاتگردی، اوقاف و متولی را دیده بودم گفتم آقا بولار که باشار مازلار فرمود هیچ کس باشارمازا!

که البته من هم به دلیل نفوذ شیخ قدرت و فسادی که همان ابتدا شایع شده بود... حکم را اجرا نکردم.

سکائس هفتم: تازه فهمیده بود که همسایه‌ایم گفت قدر دانشگاه را بدان و از پارک فناوری پرسید با شوق بی حد گفتم آقا به تشخیص وزارت علوم مدیر برتر فناوری کشور شلم‌ده دوازده سالی هم خودم مدیرش بودم حالا رفتم دانشگاه تهران یک مرکز رشد مهم هم برای شهرداری تهران می‌سازیم در زنجان هم برنامه حمایت از دانش‌آموزان نیازمند را دارم ولی همه را جمع کنی به پای کوچکتین کارهای شما هم نمی‌رسد. نگاه رضایت و صمیمیت با کلامی تشویقی در حد آلا‌له سالخاستن و که هنوز هم گرم و تازه است... و این خبر آخر که: غم آن خفته چند، خواب در چشم ترم می‌شکند.

حاج ذبیحیان
پشت حوصله‌ی نورها دراز کشید

بزرگ بود و از اهالی امروز بود

بزرگ بود و از اهالی امروز بود

حاج ذبیحیان پشت حوصله‌ی نورها دراز کشید

عبدالعزیز قائمی

حاجی علی از تمام معاشرت‌ها و مراودات دولتی خود در راستای خدمت به مردم شهر و استان زنجان استفاده می‌کرد. از خدمات ارزشمند ایشان که در دوره کوتاه شهرداری زنجان انجام شد؛ می‌توان به لوله‌کشی آب تصفیه شهری منطقه اسلام آباد (صفر آباد) اشاره کرد که تا آن زمان انجام نشده بود.

یکی دیگر از مسئولیت‌های بعد از انقلاب حاج علی ذبیحیان مدیرکلی آموزش و پرورش استان زنجان بود که توسط شهید رجائی (وزیر وقت آموزش و پرورش) به وی تکلیف شد. ذبیحیان پس از مدتی این مسئولیت را به فردی به نام حیدری محول نمود.

در زمان نخست‌وزیری مرحوم رجائی (که آن موقع کفیل وزارت خارجه بود) مسئولیت‌های دیگری نیز مانند سفیر ایران در برخی کشورها به وی پیشنهاد شد ولی به جهت ویژگی‌های فردی از پذیرش این مسئولیت خودداری کرد تا همواره خدمت به مردم زنجان را ادامه راه پر فراز و نشیب خود قرار بدهد.

در سال‌های بعد از انقلاب با وقوع جنگ تحمیلی و با افزایش جمعیت شهر، زنجان از کمبود مرکز درمانی رنج می‌برد. با وجود دو بیمارستان دولتی شهید بهشتی و شفیعیه و یک بیمارستان زایمان حکیم هیدجی سازمان تأمین اجتماعی، پاسخ‌گوی کمبود تخت‌های بیمارستانی نبود و بنا به اظهارات شاهدین و عوامل درمان حتی بعضاً دو بیمار در یک تخت بستری می‌شدند، بنابراین احداث و راه‌اندازی بیمارستانی جنرال با بخش‌های مختلف مورد نیاز اساسی شهر و دغدغه بزرگان و دلسوزان و کریمان شهر بود. به همین جهت در سال ۱۳۶۳ هم‌زمان با بازنشستگی‌اش، با تشکیل هیأت مؤسسين و متعاقب آن هیأت امنا، مؤسسه‌ای به نام مجتمع پزشکی ولیعصر (عج) در پنجم آبان ماه سال ۱۳۶۳ به ثبت رسید و سمت مدیرعاملی این مؤسسه به حاج علی ذبیحیان محول شد. با همت و درایت و پیگیری‌های مداوم ایشان و دیگر هم‌راهان، کلنگ‌زنی بیمارستان ولیعصر (عج) در سال ۱۳۶۴ مصادف با نیمه شعبان انجام و وارد فرایند ساخت و ساز شد و در طول چهارده سال تمام با وجود کمبودها و مشقات فراوان، بالاخره در سال ۱۳۷۸ بیمارستان تکمیل و توسط رئیس جمهور وقت افتتاح و کادر درمانی آن به دانشگاه علوم پزشکی واگذار گردید. این بیمارستان امروزه یکی از بزرگ‌ترین و مهم‌ترین مراکز آموزشی و درمانی استان زنجان محسوب می‌شود که خدمات ارزنده آن شامل حال تمام مردم استان و استان‌های هم‌جوار شده است.

این همت و کوشش و دغدغه‌مندی و خدمات ذبیحیان به همین جا ختم نمی‌شود. بعد از افتتاح بیمارستان نیز همواره در رفع و رجوع مشکلات و موانع و نیازهای اساسی بیمارستان مانند بازسازی و توسعه ساختمانی بخش‌ها و تجهیزات پزشکی با همراهی و همیاری خیرین اهتمام داشته و چهل سال از عمر گران‌بهای خویش را بدون دریافت دیناری، صرف این امورات خیریه نمود و در اواخر عمر با وجود ضعف جسمانی، اما با عشق و ایثار، روزانه چند ساعتی در دفتر هیأت امنا حضور می‌یافت. او در حقیقت «پدر معنوی خیریه‌های درمانی استان» بود.

یکی دیگر از خدمات ارزنده حاج علی ذبیحیان در زمینه آموزش که همواره دغدغه وی بود، می‌توان به احداث و راه‌اندازی دانشگاه پیام نور زنجان اشاره کرد. این دانشگاه از سال ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۸ با کمک‌های مالی خیر بزرگ شهر زنده یاد حاج احمد مهلوی و همسر وی مرحومه خانم فولادی و همچنین شادروان حاج یحیی غنیون به سرانجام رسید و اولین ریاست دانشگاه بر عهده خود حاج علی ذبیحیان گذاشته شد.

علی ذبیحیان در چهارم آذر ماه سال ۱۳۱۵ در محله گونیه (رضویه) قلعه‌چق حاج عبدالحسین زنجان چشم به جهان گشود و در یک خانواده سرشناس و متمول پرورش یافت و القبای زندگی را در دامن مادرش ثریا خانم کاوندی و پدرش حاج خلیل ذبیحیان آموخت.

حاج خلیل فرزند اسماعیل در طول عمر تجاری خود به فعالیت‌های مختلفی اشتغال داشت. تا سال ۱۳۱۰ در بازار زنجان در زمینه قند و شکر فعالیت داشت و از همین سال تا سال ۱۳۲۰ در سرای گلشن کارگاه فرش بافی دایر نمود که دارای ۱۲۰ استاد کار، کارگر و کارآموز بود. وی به تولید فرش‌های اعلاء با رنگ طبیعی و تمام گیاهی مبادرت می‌ورزید و فرش‌های تولیدی‌اش معروف و از اعتبار و ارزش بالایی برخوردار بود، به طوری که در سال ۱۳۶۰ در یکی از نمایشگاه‌های لوکزامبورگ رتبه اول را کسب نمود. وی از سال ۱۳۲۵ تا ۱۳۳۰ مجدداً به حرفه قند ریزی برگشته و در سرای مشهدی علی به کار تولید قند پرداخت و پس از آن، مابقی عمر خود را با کشاورزی و باغداری سپری نمود و تا پایان عمر از معتمدین بازار بود و در سال ۱۳۵۷ خورشیدی در سن ۷۵ سالگی درگذشت.

مادرش دختر مشهدی حسین از ملاکان اصلی روستای کاوند بود و دکتر حسین کاوندی از اولین پزشکان آکادمیک زنجان دایی وی بود. روابط سالم اجتماعی و رعایت حقوق مردم و دستگیری از افراد نیازمند را از والدین خود و بزرگی، جرأت و جسارت و شجاعت را نیز از پدر بزرگ پدری‌اش مشهدی اسماعیل فرزند علی به ارث برده بود. مشهدی اسماعیل که در تجارت و باغداری فعالیت داشت، بارها و بارها شکست خورده اما دگر باره برخاسته و از نو آغاز کرده بود.

حاج علی ذبیحیان سال‌های اول دوره دبیرستان را در مدرسه توفیق زنجان که در آن زمان اسم و رسمی داشت گذراند و در محضر استاد رضا روزبه و دیگر معلمان دلسوز آن مدرسه از جمله مرحوم آقا هادی قائمی شاگردی کرد و از گفتار و رفتار و پندار نورانی ایشان بهره‌ها برد.

کلاس یازدهم را در دبیرستان پهلوی (شریعتی فعلی) گذراند و از آنجایی که در آن دوران کلاس درس دوازدهم در زنجان نبود، از این رو جهت ادامه تحصیل رهسپار تهران شد و از دبیرستان البرز موفق به اخذ دیپلم شد. وی سپس به زنجان بازگشت و به عنوان آموزگار در مدارس و مراکز آموزشی مشغول به کار شد. در آن زمان در خانه پدری واقع در محله سرچشمه، کوچه دالان آتی (خیابان هفت تیر امروز) زندگی می‌کرد؛ همسایه‌ها و ساکنین محل هنوز هم خاطرات خوبی از حسن معاشرت ایشان و دستگیری از نیازمندان محل به یاد دارند و نقل قول می‌کنند.

طولی نکشید که به همراه دوست دیرینه خود حاج حسن رهنما، در دانشسرای عالی تهران در رشته شیمی پذیرفته شد و دوباره برای ادامه تحصیل عازم پایتخت شد.

آن موقع دانشجویان مقطع کارشناسی معمولاً دو مدرک دریافت می‌کردند، یکی کارشناسی رشته اصلی خود و دیگری کارشناسی رشته علوم تربیتی که در کنار رشته تخصصی و اصلی تحت آموزش قرار می‌گرفتند. او نیز از این قاعده مستثنی نبود و پس از اتمام تحصیلات عالی، با دو مدرک لیسانس به زادگاهش بازگشت و در مراکز آموزشی از جمله دبیرستان امیر کبیر مشغول به آموزش و تدریس شد.

در همان دوران تحصیل در دانشسرای عالی با دختر خاله خود حاجیه خانم فریده توفیقی، دختر مهندس احمد توفیقی و نوه حاج علی اکبر توفیقی (شهردار شهید و نمونه زنجان) ازدواج کرد و حاصل این وصلت چهار فرزند صالح (دو پسر و دو دختر) بود که پسر بزرگ و دختر کوچک‌شان شغل معلمی پدر را برگزیدند.

ذبیحیان عاشق تدریس بود و این عشق، زمان و مکان نمی‌شناخت، صبح و عصر و حتی در کلاس‌های شبانه، نستوه و خستگی‌ناپذیر به عنوان دبیر و معلم حضور می‌یافت و زکات علم خویش را با سعه صدر و عزت نفس پرداخت می‌کرد.

ذکر خاطرات و شیرینی کلاس‌های ایشان، تنها از زبان دانش آموزان و شاگردانش شنیدنی است.

خوشتر آن باشد که سر دلبران گفته آید در حدیث دیگران.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ۲۴ اسفند ۱۳۵۷ اتفاق دیگری در کارنامه کاری حاج علی ذبیحیان رقم خورد و ایشان به عنوان اولین شهردار پس از انقلاب زنجان منصوب شد.

در حال حاضر این دانشگاه در کنار سایر مراکز آموزش عالی زنجان در آموزش و پرورش فرزندان این دیار نقش آفرینی می‌کند و همه ساله در مقاطع مختلف کارشناس، کارشناسی ارشد و دکترافارغ التحصیلان متخصص و فرهیخته‌ای را تحویل جامعه علم و دانش استان و کشور می‌دهد.

از دیگر فعالیت‌های خیرانه و خیرخواهانه این مرد خدوم، حضور در هیأت امنا و هیأت مدیره مؤسسه خیریه مهدی موعود (عج) بود.

وقتی که نیت بر خیر استوار باشد، توفیق یار می‌شود. وقتی تصمیم بر انجام یک کار با نیت خیر شکل بگیرد و در آن رضای خدا و خلق او منظور نظر باشد بی‌گمان خداوند در مسیر انجام آن یاری‌گر بوده و در مواجهه با موانع و مشکلات افراد را تنها و رها نمی‌سازد.

ویژگی‌های فردی:

با وجود تمام این مشاغل سخت و فعالیت‌های شبانه روزی و جدیت در کار، حاج علی ذبیحیان در منزل همواره فردی شوخ طبع، مهربان و با محبت بوده که برای همه اعضای خانواده، وقت گذاشته و از امورات منزل غافل نشده بود. برای والدین فرزندی مسئول، برای همسر رفیقی همراه، برای فرزندان پدری دلسوز و برای مردم شهر و استان خود عاشقی فداکار و برای کارکنان و پرسنل حوزه‌های مختلف مدیریتی که داشته‌اند انیس و ملجأ و همانند پدری مهربان بوده و همواره در طول دوران خدمت و عمر عزتمند خود منشأ خیر و برکات فراوان برای مردم شهر بود.

از ویژگی‌های خاص وی می‌توان به ساده زیستی و دوری از تجملات چه در زندگی شخصی و چه در محیط کار و در مسئولیت‌های مختلفی که در آن‌ها بود، اشاره نمود. هیچ وقت دفتر، وسیله نقلیه، راننده و خدمتکار شخصی در حوزه‌های خدمتی و در مسئولیت‌های مدیریتی برای خودش اختصاص نداد و سال‌های سال جهت حضور در محل خدمت، با پای پیاده و یا از وسائط نقلیه عمومی استفاده می‌نمود در حالی که از شرایط بهره‌مندی از ایده‌آل‌ترین شیوه‌های ظاهری زندگی و مدیریتی بهره‌مند بود.

اخلاص، مردم‌داری، مناعت طبع، بزرگ منشی، صبر و شوخ طبعی از دیگر خصایص بارز اخلاقی وی بود.

او اهل مطالعه و علاقه بر تسلط کامل بر رشته تخصصی خود در علم شیمی از سایر علوم مانند علوم دینی، سیاسی، تاریخ و جغرافیا و اطلاعات عمومی نیز به قدر وافی و کافی بهرمند بود.

وی در زندگی شخصیش به سه نفر ارادت خاص داشت و ایشان برای خود الگو می‌دانست و بارها می‌گفت شب جمع‌های نیست که آنان را با فاتحه‌ای یاد نکنم. آن سه نفر عبارت بودند از زنده‌یادان استاد رضا روزبه، هادی قائمی و رزاق افشارچی. او با تمام خدمات ارزنده‌ای که انجام داده بود، می‌گفت وظیفه‌مان را انجام داده‌ایم و کار خاصی نکرده‌ایم.

سرانجام پس از کوله باری خدمت به هم نوعانش در روز پنجشنبه ۱۷ مهر ۱۴۰۴ بر اثر کھولت سن و بستری شدن در بخش «CCU» بیمارستان ولیعصر، از دار دنیا رخت بست و به دیدار معبود شتافت. روز شنبه ۱۹ مهر مراسم وداع این مجسمه انسانیّت در بیمارستان ولیعصر برگزار و پس از آن در ساعت ۱۱ نماز میت وی در بهشت زهراي زنجان به امامت حجه الاسلام و المسلمین حسینی امام جمعه زنجان برگزار و به خاک سپرده شد.

حاج علی ذبیحیان مصداق بارز فرمایش امام علی (ع) بود: «طوبی لِمَنْ أَحْسَنَ إِلَى الْعِبَادِ وَ تَزَوَّدَ لِلْمَعَادِ» (خوشا به حال آن که به بندگان خدا نیکی کند و برای آخرت خود زاد و توشه بگیرد).

انجمن دوستداران تاریخ و فرهنگ زنجان به پاس سال‌ها تلاش ایشان در امر فرهنگ سازی و تعلیم و تربیت فرزندان خطه زنجان در روز پنجشنبه مورخ ۲۴ مرداد ۱۳۹۸ از ذبیحیان تقدیر نمود. لازم به ذکر است از نکات جالب این بخش تقدیر غیر منتظره وی بود که به دلیل پرهیزش از حضور در چنین مراسمی، بدون اطلاع قبلی صورت گرفت. ایشان در این مراسم جهت تقدیر از زنده یاد فضل‌... طارمیان (فرهنگی پیشکسوت و مدیر وقت دبیرستان امیرکبیر) که به پیشنهاد وی انجام می‌شد، حضور داشت.

به مناسبت روز معلم در نخستین همایش معلم ماندگار روز یکشنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۳ از حاج علی ذبیحیان به همراه هشتاد و نه نفر از معلمان ماندگار بالای هشتاد سال در سالن همایش زنده یاد ابو جعفر امام دبیرستان شریعتی تقدیر شد.

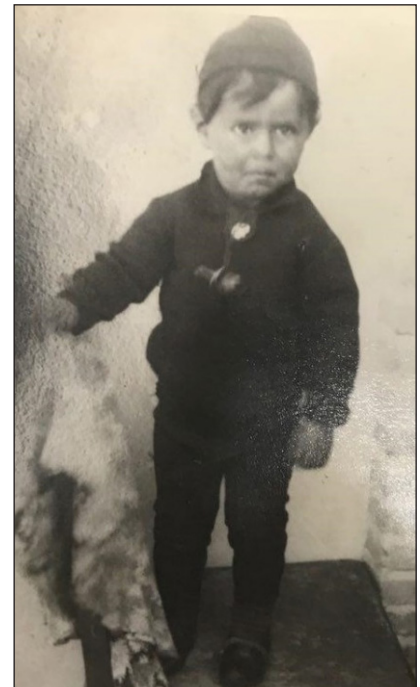
در روز سه شنبه ۱۱ دی ۱۴۰۳ نخستین مدال افتخار انجمن خیریه مهرانه زنجان توسط مهندس وثوق مدیر عامل این انجمن به ذبیحیان تقدیم شد.

دبستان فره‌وشی - سال ۱۳۳۷

ایساده از راست آقایان: غلام یزدانی، محمد چنگوری، حسن قزلباش، آرامیده و افشار
نشسته از راست آقایان: آقاجان مکملی، مرحوم عبدا... عبداللهی و حاج علی ذبیحیان

زنده یاد علی ذبیحیان در عهد کودکی

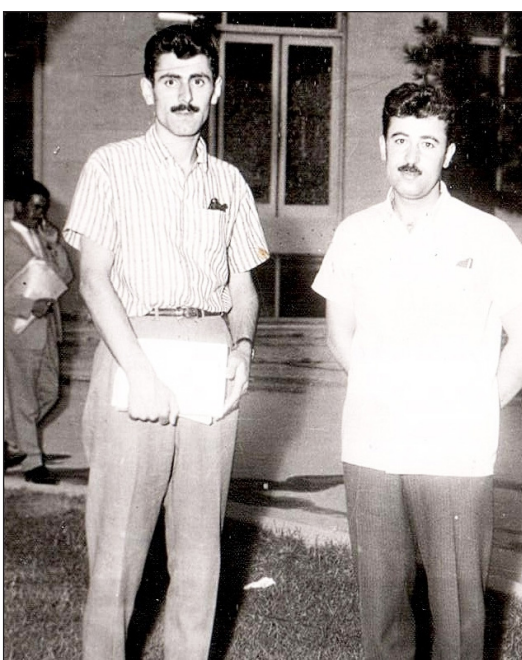

دبیرستان آزر - ۱۳۴۶/۳/۲۵

ردیف اول از راست: حاج حسن رهنما، هنر بخش، مستر ایلز (احتمالاً)، نوروزیان،
خدایاری، مسعودی، افشارچی و برجی
ردیف دوم از راست: براتی، اسماعیل نامور (گرگی)، عطاء... رجائی، رضاقلی زاده و اشتیری
ردیف سوم از راست آقایان: فره‌هی، حاج علی ذبیحیان و خاتمی

برادران حاج رحمان، حاج خلیل و حاج جلیل ذبیحیان

دانشسرای عالی - سال ۱۳۴۱ - حاج حسن رهنما و حاج علی ذبیحیان

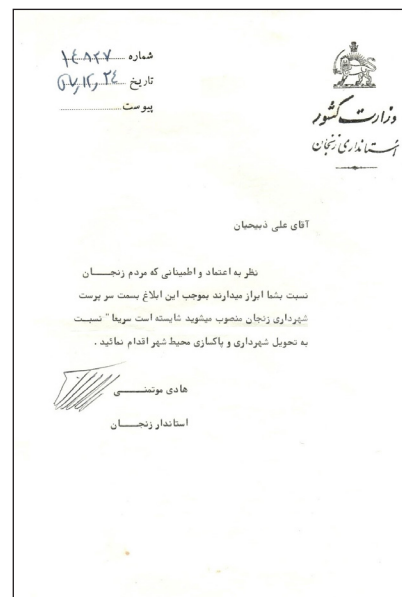
دبستان توفیق - ۱۳۲۷/۱۲/۵ - معلمین آقایان دکتر محمد ثبوتی و عبدالباقی محمدی

ردیف ۱ از پایین احمد حقانی - امینی - صادق کاوندی، امیر هوشنگ سپهری - محسن صحافی، جعفر غفوری، از راست ردیف ۲ حسن روحانی - حسین نبی، کریم براتی،
نیکومنش، جواد منصوری، آخوندف - باقر عطایی - فرید زاهدی - صفوی ردیف ۳ مقدادی - اسکندری - حسن زند - فرامر زولتی - صنعتکار، اصغر ملکیان، عباس حاتمی
- افشار - حسین حقانی ردیف ۴ مسعود بیات - ناصر فروغی - علی ذبیحیان - رزاق خالقیان - فریدون خطیبی، رضا قائمی، عظیم نبویان - منوچهر خطیبی، ایرج سهامی، ردیف
۵ امیرانگورانی - کیمیا قلم، عزیز مسعودی - شیشه چی، کریم حدادی - مسعود صابری - ابوتراب مولوی، ترابی - عارضی ردیف ۶ محمود غفوری - جواد حبیبی - محمود صابر -
کرباسی - محمد عطایی - صفاییان - ناصر یان، حدادی - خلیلیان ردیف ۷ الماس بیات - رسول رسولی - جواد (صادق) رسولی - دغانویس - ریشه کن - مهدی فروغی - بابایی

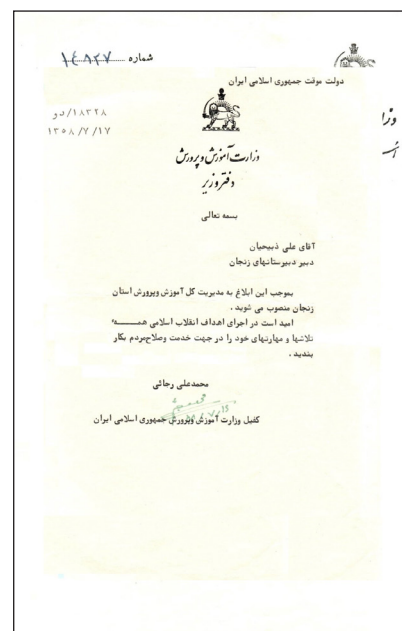
سال ۱۳۴۹

از راست به چپ آقایان: منصور شغلی، رحیم شرفی، حاج حسن رهنما، عباس شیروانی، علی هشتروندی، سیداحمد اطهاری و حاج علی ذبیحیان

دبیرستان پهلوی سابق (شریعتی فعلی) بهار ۱۳۴۵

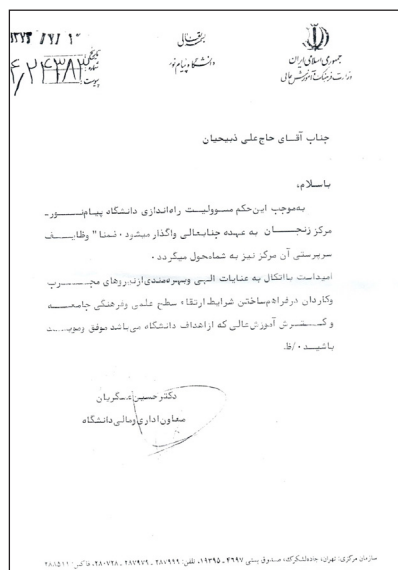
ردیف جلونخستنه از راست آقایان: منصور میر بهاء، سیف... زند، سیدفخرالدین اسماعیلی منصور شغلی، سیداحمد اطهاری، محمد تقفندی، ابو عبدا... قزلباش و حاج علی ذبیحیان ردیف وسط ایستاده از راست آقایان: مشهدی احمد امامی (فراش مدرسه)، محمد منصوری، ناصر فروغی، محمدعلی نایلی مسعودنوروزیان، یوسف محمدی، جعفر جوادی و رحیم ششتچی ردیف پشت ایستاده آقایان: منوچهر وثیق، یوسف محسن اردبیلی، ابو جعفر امام (مدیر دبیرستان)، مرحوم منوچهر دارایی، مرحوم اسماعیل نامور (گرگی)، رجب افشارچی، سیدضیاءالدین یحیوی و محمد قطب

کادر آموزشی دبیرستان امیرکبیر - سال ۱۳۴۵

اشخاص شناخته شده:

از ردیف اول آقایان: حاج علی ذبیحیان، مهدی مظلومی، ناصر بیات، فضل... طارمیان (رئیس وقت دبیرستان)، عصفوری، حدادی، رزاق افشارچی، طاهر یون، خاتمی، مجید مستوفی، ولیی، هنر بخش، کریم (خدمتگزار)، قربانعلی (خدمتگزار)، عبدالمجید قائمی، مشهدی باقر (خدمتگزار) و حجه الاسلام عسجدی

استاندار زنجان:

مردم استان زنجان قدر شناس‌اند

استاندار زنجان در پی درگذشت خیر نیک‌نام، حاج علی ذبیحیان پیام تسلیتی صادر کرد.

متن پیام سید محسن صادقی به این شرح است:

اَلاَهِه و اَناَلیه راجعون

بار دیگر دست‌های تقدیر، گوهر گران‌قدری از دیار معرفت و خلمت را به آغوش رحمت الهی فراخواند. خبر درگذشت مرحوم حاج‌علی ذبیحیان،معلمی فرهیخته،خیری نیک‌نام،نخستین شهردار زنجان و رئیس هیأت امنای خیریه ولی عصر(عج)، اندوهی ژرف در دل دوستاندار فضیلت و خدمت‌برانگیخت،او که عمرپربرکت خویش را در راه تعلیم و تربیت فرزندان این سرزمین و خلمت بی‌منت به مردم شریف زنجان سپری کرد، در ساحت اخلاقی و انسانیته، متقبل زحمات و تلاش های قابل تقدیری می‌باشد که در عرصهٔ نیکوکاری و آبادانی، نامی ماندگار از خود به یادگار نهاد. آثار پرثمر و یادگارهای ارزشمندش، گواهی است بر اراده‌ای استوار و قلبی سرشار از عشق به مردم این دیار. اینجانب ضمن عرض تسلیت صمیمانه به خانوادهٔ گرامی، شاگردان، دوستاندار و مردم قدرشناس زنجان، از درگاه حضرت حق برای آن روح بلند، آرامش و غفران جلودان و برای بازماندگان ارجمند، صبر و اجر فراوان مسئلت دارم. روحش در بهشت برین ما‌وا و یادش در خاطرهٔ مردمان نیک‌نهاد، جاودان باد.

مدیرکل آموزش و پرورش استان:

ذبیحیان عمر خود را صرف تعلیم و تربیت کرد

مدیرکل آموزش و پرورش استان زنجان در پی درگذشت خیر نیک‌نام،حاج علی ذبیحیان پیام تسلیتی صادر کرد.
متن پیام ذبیح‌اله تراسی به این شرح است:

درگذشت مرحوم علی ذبیحیان،

از فرهنگیان متعهد و فعالان دلسوز در عرصه‌های آموزشی و امور عام‌المنفعه استان زنجان، موجب تأثر و اندوه عمیق جامعه‌فرهنگی استان شد.

آن مرحوم سال‌ها از عمر خود را در مسیر تعلیم و تربیت نسل جوان سپری کرد و پس از دوران خدمت نیز با روحیه خیرخواهی و دغدغه‌مندی اجتماعی، همواره در امور نیکوکارانه و حمایت از فعالیت‌های فرهنگی و آموزشی حضور مؤثر داشت. یاد و نام نیک او در خاطره همکاران فرهنگی و دانش‌آموزانی که از تلاش‌هایش بهره‌مند شده‌اند، ماندگار خواهد ماند.

اینجانب ضمن عرض تسلیت صمیمانه به‌خاندانه گرامی آن فقیدسعید و جامعه‌فرهنگی استان زنجان، از درگاه خداوند متعال برای آن مرحوم رحمت و اوسع‌الهی و برای بازماندگان محترم صبر و شکیبایی مسألت می‌نمایم.

درس نامیرایی

مشاور استاندار زنجان در امور سیاسی با صدور پیام تسلیتی به مناسبت وداع ابدی خیر خوشنام حاج‌علی ذبیحیان نوشت:
خیر درگذشت‌مردخیرالدیش زنجان بسیار غمناک است، اما همه ما از قدرت مرگ آگاه هستیم.قدرت

مرگ از همه‌قدرت‌ها قوی است،اما نامیرایی هم،بارم‌گ رابطه معناداری دارد.انسان‌ها با باقی گذاشتن نشانی از خود،یادداشتن نقشی ماندگار از خود،به سمت جاودانگی حرکت می کنند. حاج‌علی ذبیحیان مرد نیک‌اندیش و نیک‌کردار هم از میان ما رفت،اما درس‌های بزرگی هم، به جامعه انسانی داد. درس بزرگ منشی و ساده زیستی و توأم با صداقت پیشگی، درس خستگی ناپایداری و در گذر دوستی و عشق و رزی به مردم چندماه پیش که به همراه استاندار محترم بازدیدلی از مجموعه خیریه‌ولی عصر داشتیم.علیرغم کسالت‌صبروانه تا آخر بر نامه ماند و تنها در خواست‌اش همراهی مدیران و مسؤولان در تکمیل طرح توسعه بیمارستان بود. نمایش و یادش جلودان خواهد ماند.

علی محمدظهیریان وکیل دادگستری:

بزرگمردی که عمرش را وقف مردم کرد

بزرگمردی که عمرش را وقف خدمت به مردم به خصوص درمندان کرد. رحمت خدا بر او باد و یاد و نامش گرامی و جاودان باد.

تابلویی که موسسه خیریه‌ی مجتمع پزشکی

ولیعصر (ع) برای اطلاع‌رسانی عمومی و ارج نهادن به فعالیت‌های انساندوستانه و

خیر خواهانه‌ی زنده‌یاد حاج علی ذبیحیان

در حیاط بیمارستان ولیعصر نصب کرده‌است.

گفتنی است در کنار این تابلو، تابلوی دیگری

نیز به نام آقای «حسن رهنما» نصب شده و

به معرفی اقدامات خیر خواهانه‌ی این خیر

نام آور و نیک‌اندیش پرداخته شده‌است.

ذبیحیان را می‌توان از پایه‌گذاران تفکر علم‌محور در این خطه دانست

دکتر علی محمدی، رئیس دانشگاه پیام‌نور استان زنجان به‌مناسبت درگذشت زنده‌یاد ذبیحیان بزرگ‌مردی خیر و نیک‌نام نوشت:
بانهایت تأسف و تأثر، درگذشت مرحوم حاج علی ذبیحیان، انسان مؤمن، متعهد و خیراندیش، را تسلیت عرض می‌نمایم. آن‌بزرگوار از پیشگامان تأسیس و گسترش نهادهای علمی و فرهنگی در زنجان بود و به‌حق می‌توان او را از پایه‌گذاران تفکر علم‌محور و خدمت‌گزار به مردم در این خطه دانست.
نقش ماندگار ایشان به عنوان اولین مؤسس و رئیس دانشگاه پیام نور زنجان، همواره در حافظهٔ علمی و تاریخی این دانشگاه زنده خواهد ماند. همچنین خدمات ارزشمند آن مرحوم در جایگاه‌های مهمی

مردی از جنس ایمان

جمعیت هیأت انا بازار بزرگ زنجان به مناسبت درگذشت خیر نیک‌نام حاج علی ذبیحیان پیام تسلیتی صادر کرد.
در این پیام تسلیت آمده‌است:

شهردان «زنجان» این روزها در سوگ عزیزی از دست رفته و فُخلص از خانواده‌ای اصیل و پاک به ماتم نشسته است.

پدرش اینگونه بیان می‌کرد: «در منطقه‌ای پل‌ی برای اهالی نیاز بود، پس از شروع آن، به کارگران و استادکار گفتم: هر کس نام بانیش را پرسید، بگویند: آقای ذوالفقاری می‌باشد.»

فرزندچنین مرد پاک‌طینت و بااخلاص که به‌سان پدرش از پل‌و تا انتهای کارهای خیر خواهانه‌ی خویش، هرگز آلوده به ریا و غرور نمی‌گردید، بانی کارهای خیر متعدد شده و بدون هیچ توجهی به تبعات گوناگون، خدمت به خلق خدا را سر لوحهٔ کارهای خویش قرار می‌داد.

سجاد یگانه عضو هیأت مدیره انجمن خیریه مهرانه زنجان در سوگ زنده‌یاد حاج علی ذبیحیان نوشت:
به‌خاندانه محترم ایشان، جامعه‌فرهنگیان خیرین و عموم مردم قدرشاس زنجان تسلیت عرض می‌نمایم.
مرحوم ذبیحیان در طول عمر پربرکت خویش، با ایمان

سبزه میدان

الگوی نیک‌نام برای محصلان و همکاران خویش بود

دکتر احمد نقی‌لو رئیس دانشگاه آزاد اسلامی استان زنجان به‌مناسبت درگذشت جاوید نام حاج ذبیحیان نوشت:
حاج علی ذبیحیان، فرهنگی بازنشسته، خوشنام و خیر زنجانی راودانی راوداع گفت.
ایشان پس از سالها مجاهدت برای نظام تعلیم و تربیت کشور الگویی نیک‌نام برای محصلان و همکاران خویش

سرپرست اسبق بنیاد مستضعفین زنجان

پارسایی زاهد و بزرگمردی نیوکار بود

حاج علی نوروزی، سرپرست بنیاد مستضعفین وقت که در سال ۱۳۶۳ زمینی به مساحت ۳۰ هکتار از زمین‌های بایر روستای دواسب که در تملک بنیاد مستضعفان بود را در اختیار مؤسسهٔ خیریهٔ بیمارستان ولیعصر قرار داد در سوگ زنده‌یاد ذبیحیان نوشت:
بدین رواق زیر جلد نوشته‌اند بزر که جز نگوئی اهل کرم نخواهد ماند.
پارسایی زاهد و بزرگمردی نیکوکار و فروتن از میان ما رفت با بیش از چهل سال آشنایی و ارتباط با ایشان آن بزرگوار را فردی خوشنام و شخصیتی برجسته، مردمان

مردی از تبار مهر و انسانیت

حاج ذوالفقار جعفری خیر و تأمین‌کنندهٔ هزینهٔ ساختمان اورژانس بیمارستان ولیعصر به‌مناسبت درگذشت‌مردی نیک‌سرشت، زنده‌یاد حاج علی ذبیحیان نوشت:
رفت آن‌که عمر خویش به نیکی گذار کرد در راه مهر و خدمت مردم نثار کرد.
نامش به خیر ماند و دل‌ها پر از دعا او رفت و در دل همه، یادش قرار کرد.
با نهایت اندوه و تأثر، درگذشت مرحوم حاج علی ذبیحیان، مردی نیک‌سرشت، خستگی‌ناپذیر و از تبار مهر و انسانیت را تسلیت می‌گویم.
ایشان از بنیان‌گذاران و رئیس هیأت امنای نخستین مؤسسهٔ خیریهٔ زنجان مؤسسهٔ خیریه ولیعصر (عج) بودند.
شخصیتی خدمت‌گزار که سالیان متمادی از عمر

منشأ خدمات ارزنده و گسترده‌ای بود

راسخ، تلاش خستگی‌ناپذیر و دلی سرشار از عشق به مردم، منشأ خدمات ارزنده‌ای در عرصه‌های گوناگون از جمله آموزش و پرورش، مدیریت شهری، دانشگاهی و فعالیت‌های خیریه بود.
مردم مجتمع پزشکی ولیعصر (عج) جزیل مسألت دارم، روحش شاد و یادش جاودان

تیمچه

تقدیر مهرانه از ذبیحیان

به مناسبت روز معلم در نخستین همایش معلم ماندگار روز یکشنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۳ از حاج علی ذبیحیان به‌همراه هشتاد و نُه نفر از معلمین ماندگار بالای هشتاد سال در سالن همایش زنده‌یاد ابو جعفر امام‌دبیر ستان شریعتی تقدیر شد.
در روز سه‌شنبه ۱۱ دی ۱۴۰۳ نخستین مدال افتخار انجمن خیریهٔ مهرانه زنجان توسط مدیرعامل این انجمن به ذبیحیان تقدیم شد.

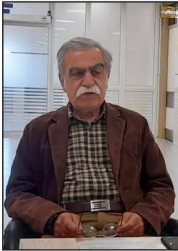

انسانی شریف و متدین بود

هوشنگ بحرینی از چهره‌های فرهنگی پیشکسوت زنجان با صدور پیام تسلیتی به مناسبت سفر ابدی جاوید نام حاج علی ذبیحیان نوشت:
در سال ۱۳۳۳ در کلاس سوم دبیرستان توفیق همکلاس بودیم. پسائی شریفه خوش رفتار و متدین بود و بعدها شنیدم چه در شهرداری و چه در آموزش و پرورش همان بود که دیده بودم. از خبر درگذشتش بسیار متأسف شدم. آموزش و آرامش ابدی به همراهش روحش شاد.

رئیس هیأت مدیره انجمن دوستاناران تاریخ و فرهنگ زنجان:

فقدانش مصیبتی است عظیم

سرچشمه-دکتر جمشید وفا اولین رئیس بیمارستان ولیعصر و رئیس هیأت مدیره انجمن دوستاناران تاریخ و فرهنگ زنجان با صدور پیام تسلیتی به مناسبت درگذشت حاج علی ذبیحیان نوشت:
از درد فقدان

این بزرگ‌مرد شهرمان هرچه بگویم، کم‌است. انسانی شریف، با اخلاق و خستگی ناپذیر بود و هرگز تسلیم سختی‌ها و کمبودها و ناسازگاری‌ها نشد. این خیر نیک‌اندیش در انجام خدمتی سترگ، هیچ ادعائی نداشت و تا حد ممکن برای مردم کمک کرد و دعای خیر نمود.
زنده‌یاد ذبیحیان در اینکه موفق به انجام خدمت صادقانه خواهد شد، تردیدی نداشت. و در مورد بیمارستان ولیعصر، در این چهل سال ایمان و اعتقاد قطعی داشت که اینجا صاحبی دارد و کارها را پیش خواهد برد و ما مأمور به خدمت هستیم و با همین نیت پاک همیشه موفق بود. جایگاهش مینوی است و فقدانش مصیبتی است عظیم.
همه‌ی انسان‌ها رفتنی هستند. اما ملت‌ساقان این چنین بزرگان جای‌شان خالی می‌ماند، مردانی با این خصلت دیگر وجود ندارند که راهش را ادامه دهند.

تبحر و بیژهای در تدریس و فن بیان خاصی داشت

کمال سقطچی کارمند و مجری برنامه ورزشی صدا و سیما می‌رکز زنجان، با صدور پیام تسلیتی به مناسبت ک‌رج ابدی جاوید نام حاج علی ذبیحیان نوشت:
خدایش رحمت کند. شاید در کل دوران تحصیل هرگز استادی به تبحر ایشان در تدریس و فن بیان و انتقال علم به دانش‌آموزان نیافتم.
استاید زیادی جایگاه ممتازی در دل و ضمیرم داشته‌اند اما حاج علی از جنس دیگری بود. دیدار با ایشان علیرغم گفتگو با دوستان در انجمن و سعی آنها به جهت دیدار و عیادت‌شان جهت کسالت‌خاص‌شان در چندماهه‌ی اخیر ممکن نشد. و متأسفانه روی در خاک کشیدند. قطعا در گذشت ایشان برای شاگردان و دوستانش ضایعه‌ی بزرگ و محرومیت زنجان‌ها از وجود ایشان به ویژه در هیأت امنای بیمارستان ولی عصر(عج) دردناک خواهد بود. روحشان شاد.

مردی از تبار عشق و ایمان و تعهد و تعلم

نصرت اله پوراسکندری دبیر پیشکسوت ورزش زنجان با صدور پیام تسلیتی به مناسبت سفر ابدی جاوید نام حاج علی ذبیحیان نوشت:

زنجان مردی از تبار عشق و ایمان و تعهد و تعلم، و خیری کوشا و خستگی ناپذیر را از دست داد. هزاران نفر در پای درس «حاج علی ذبیحیان» دانش آموخته شده‌اند و بسیاری به‌رمند از اقدامات فرهنگی و درمانی ایشان، آموزش الهی و شادی روح پاکش را از درگاه احذیت مسألت داریم و برای بازماندگان صوری آرزو مندیم.

به نام خدا

جناب استاد حاج علی ذبیحیان

فرهنگ جامعه به مثابه روح در کالبد است و جامعه ای که در آن به فرهنگ و اعتلای آن اهمیت ویژه ای داده شود یقیناً به سوی کمال و تعالی راه خواهد سپرد.
بدینوسیله از سال ها تلاش حضرتعالی در امر فرهنگ سازی و تعلیم و تربیت فرزندان این خط، پاسنگزاری کرده و برایتان توفیق روزافزون خواستاریم.

انجمن دوستداران
تاریخ و فرهنگ
زنجان

بیست و چهارم مرداد ماه یک هزار و سیصد و نود و هشت خورشیدی

